

stor eller større end den efter nærværende Lov krævede, ville kunne indgaa toldfrit.

Under b. er optaget den for Rejsegods i Loven af 1863 § 17 a. givne Bestemmelse om Toldfrihed med nogen Forandring, idet man har ment, at maatte komme hørt fra den der indeholdte Betingelse for, at Rejsegods etc. indgaa toldfrit, at "Toldvæsenet skjøner, at de paagældende Sager ere brugte og til den Rejsendes eget Brug", da den enten kan fremkalde smaalige Underjogelser og Tvist samt Tidspilde, og Ubehagelighed for den Rejsende, eller ogsaa medføre, at Toldopsynet ikke efterkommer Lovens udtrykkelige Bydende. Bestemmelsen, at det Rejsegods, som Rejsende medføre, skal være brugt for at kunne indgaa toldfrit, er derfor omhyttet med, at de vedkommende Sager indgaa toldfrit, forsaavidt som de med Hensyn til Mængde og Beskaffenhed af Toldopsynet skjønes, at blive indførte til den Rejsendes eget Brug. Ogsaa naar den Rejsende ikke følger med Godset, og dette altsaa indkommer som en anden Forjendelse, har man troet i det Væsentlige at kunne nøjes med Opsynets Skjon over Forjendelsens Karakter som Rejsegods, og det med saa meget mindre Betænkelighed, som Opsynet jo vil komme til at behandle denne sidste Slags Forjendelser under ganske anderledes rolige Forhold, end naar det egentlige Rejsegods efterhyn Almindelighed finder Sted. Med Hensyn til disse sidste Sager har man nemlig troet at kunne affasse den hidtil ubetinget krævede Forfikkning paa Tro og Love om, at Sagerne af den Rejsende ere brugte og fremdeles agtes brugte, en Erklæring, hvis Tilveiebringelse Almindelighed har været forhindret med Besvær, uden at den i sig selv kan anses for videre betryggende; man har derimod ment vedblivende at maatte holde Opsynet Adgangen aaben til efter Omstændighederne at kunne frembringe en saadan.

Under c. er optaget en hidtil savnet Bestemmelse om, at brugte Klædningsstykker o. besl., som have tilhørt en her i Landet Hjemmeværende, der er død i Udlandet, indgaa toldfrit, en Bestemmelse, som navnlig kommer til Anvendelse paa Efterladenskaber efter Svolt, som dø i Udlandet.

d. og e. l. og m. stemme med Bestemmelserne i Loven af 1863 § 17 a. og b. samt § 16.

Under f., g. og h. ere optagne de i Loven af 1863 i selve Tarifen under Nr. 187, 188, 182 og 183 indeholdte Bestemmelser om Toldfrihed for Pakningsgjenstande, Modeller og Prover samt Naturalier til videnskabelige Samlinger, med Udeladelse af det under 189 opførte Mos og Tang til Pak-

ning og Udstopning, da disse Varer ellers i Tarifen have faaet Toldfrihed. Til de hidtil anførte brugte Pakningsgjenstande er derhos føjet forskjellige, som efter indvunden Erfaring maa stilles lige med de anførte, og hvis Indførsel med saa saa Formalkiteter som mulig er af samme Interesse.

Den under i. og k. optagne Toldfrihed for Kunstværker og Oldtjager til offentlige Samlinger og andet offentligt Brug og for Styks m. v. til Militæretaterne er hidtil i Denhold til Lovens § 18 bleven indbrømt ved specielle Bevillinger, men synes fuldstændig at egne sig til lovbestemt Toldfrihed.

Den under l. og m. optagne Toldfrihed for Kunstværker og Oldtjager til offentlige Samlinger og andet offentligt Brug og for Styks m. v. til Militæretaterne er hidtil i Denhold til Lovens § 18 bleven indbrømt ved specielle Bevillinger, men synes fuldstændig at egne sig til lovbestemt Toldfrihed.

Den under n. og o. optagne Toldfrihed for Kunstværker og Oldtjager til offentlige Samlinger og andet offentligt Brug og for Styks m. v. til Militæretaterne er hidtil i Denhold til Lovens § 18 bleven indbrømt ved specielle Bevillinger, men synes fuldstændig at egne sig til lovbestemt Toldfrihed.

Efter § 13 i Loven af 1863 skal der af Varer, der indføres i uprivilegerede Staters Skibe, som ere 3 danske Kommercelefter eller derover, ligesom af Salt, der indføres i svenske Skibe af samme Drægtighed, erlægges et Tillæg til den tariffmæssige Told af dennes halve Beløb som Forhøielse, fra hvilken Forhøielse dog undtages Varer, som i uprivilegerede Staters Skibe indføres direkte fra Steder udenfor Europa, og Varer i frændede uprivilegerede Skibe, ligesom den forhøiede Told heller ikke skal svares af uprivilegerede Stater tilhørende Skibe, Baade og Fartøier, naar de erhverves af danske Undersaatter i Toldterritoriet.

En samme Retning gaaende Bestemmelse er optagen i Udkastets § 3, der derhos har erholdt en saadan Afattelse, at Forhøielsen ogsaa vil kunne ramme Varer, der indføres til Lands eller i privilegerede Staters Skibe fra Lande, der behandle danske Skibe eller Varer fra det danske Monarki ugunstigere end andre Landes Skibe eller Varer; men da Usikkerheden af en saadan Tillægstolds Paalæg dog til en vis Grad vil afhænge af Omstændighederne i det konkrete Tilfælde, er det foreslaaet, at Tillægstold ikke ubetinget skal erlægges, eller med en vis Størrelse, men at dette skal afgjøres ved kongelig Anordning, dog saaledes, at Forhøielsen ikke kan udgjøre udover 50 pCt. af den tariffmæssige Tolds Beløb.

Bestemmelsen i Loven af 1863 om Opkrævning af Tillægstold for Salt, indført i svenske Skibe, er udeladt af Udkastet i Overensstemmelse med Lov af 23de December 1864.

Den under p. og q. optagne Toldfrihed for Kunstværker og Oldtjager til offentlige Samlinger og andet offentligt Brug og for Styks m. v. til Militæretaterne er hidtil i Denhold til Lovens § 18 bleven indbrømt ved specielle Bevillinger, men synes fuldstændig at egne sig til lovbestemt Toldfrihed.

Disse Bestemmelser ere overensstemmende med §§ 2 og 3 i Loven af 1863.